

○○○ ODPUSTY ZUPEŁNE – DEFINICJA I WYJAŚNIENIE ○○○

Odpust zupełny to darowanie przez Boga, za pośrednictwem Kościoła, całej kary doczesnej za grzechy, które zostały już odpuszczone co do winy w sakramencie pokuty. Innymi słowy, odpust zupełny uwalnia od skutków grzechów, które zostały odpuszczone w spowiedzi, ale za które wciąż groziły kary doczesne (czy to w życiu doczesnym człowieka, czy w czyśćcu).

Znaczenie odpustu zupełnego. Uwolnienie od kar doczesnych: odpust zupełny znosi kary doczesne, które mogłyby spotkać osobę w życiu doczesnym lub po śmierci w czyśćcu. Pełne zjednoczenie z Bogiem: uzyskanie odpustu zupełnego przybliża wiernego do Boga, pomagając mu osiągnąć pełniejsze zjednoczenie z Nim. Możliwość ofiarowania za zmarłych: odpust

zupełny można ofiarować za zmarłych, aby pomóc im w uwolnieniu się od kar czyśćcowych i osiągnięciu Nieba.

Odpust a grzechy: Odpust nie odpuszcza grzechów co do winy, czyli nie zastępuje sakramentu pokuty. Odpust jest łaską darowania kar doczesnych, które wynikają z grzechów już odpuszczonych w spowiedzi.

Warunki uzyskania odpustu zupełnego: 1. Brak przywiązania do grzechu, nawet powszedniego. 2. Stan łaski uświęcającej lub spowiedź sakramentalna. 3. Przyjęcie Komunii Świętej. 4. Odmówienie modlitwy w intencjach Ojca Świętego (np. "Ojcze nasz" i "Zdrowaś Mario"). 5. Wykonanie dzieła obdarzonego odpustem zupełnym (np. adoracja Najświętszego Sakramentu, Droga Krzyżowa, Różaniec, Koronka do Miłosierdzia Bożego). **Dodatkowe informacje:** odpust zupełny można uzyskać tylko raz dziennie, z wyjątkiem odpustu w godzinę śmierci, który można uzyskać nawet jeśli wcześniej tego dnia získano już inny odpust. Odpusty można ofiarowywać za siebie lub za zmarłych. Odpust zupełny za zmarłych pozwala na ofiarowanie im darowania kary czyśćcowej. Źródło: Internet II

○○○ NOWENNA DO MATKI BOŻEJ NIEUSTAJĄCEJ POMOCY ○○○

†*†*†* HISTORIA I WSTAWIENICTWO MARYI *†*†*†

Nowenna została zapoczątkowana przez ojca Andrew Browne'a CSsR. Odprawiono ją z jego inicjatywy 11 lipca 1922 roku w kościele św. Alfonsa w Saint Louis. Na początku nazywano ją „Novenolia”. Od roku 1927 praktyka nabożeństwa była kontynuowana jako Nowenna Nieustającej, która rozpowszechniła się po wielu innych miastach Stanów Zjednoczonych, Kanady, Dalekim Wschodzie, Ameryce Południowej i Afryce. Do Europy Nowenna dotarła dzięki redemptorystom. Na „starym kontynencie” odprawiano ją po raz pierwszy w 1943 roku z prośbą o ocalenie Europy. W Polsce po raz pierwszy odmówiono ją 23 stycznia 1951 roku w kościele pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Gliwicach. Następnie w Krakowie,

Sosnowcu, Słupsku, Opolu, Poznaniu i Wrocławiu. W Toruniu z inicjatywy ks. Szczurka 12 grudnia 1951 roku wprowadzono nieprzerwaną tradycję odprawiania Nowenny w każdą środę. W wielu kościołach nabożeństwo odprawia się stale, w konkretny dzień tygodnia. Wówczas nosi nazwę Nowenny Nieustającej. Wierni składają na kartkach swoje prośby i podziękowania Matce Bożej. Są one odczytywane na głos, a we wszystkich zanoszonych intencjach jest odprawiana Nowenna. Wierni zgłaszają liczne łaski, które otrzymali za przyczyną Matki Bożej Nieustającej Pomocy. To ona jest patronką najbardziej potrzebujących, tych, którzy są smutni, samotni, pozostawieni sami sobie. Dla wielu Nowenna jest publicznym świadectwem wiary i zawierzeniem siebie i najbliższych opiece Maryi. Nowenną modliła się Katarzyna Jakubowska. Gdy kolejnej ciąży nie udało się utrzymać, kobieta straciła nadzieję, że kiedykolwiek zostanie mamą. Wtedy zaczęła systematycznie zwracać się – w formie Nowenny – do Matki Bożej Nieustającej Pomocy. Prosiła, by Maryja, jako kobieta, żona i matka zrozumiała jej sytuację i pomogła jej. Błagania Kasi zostały wysłuchane. Dziś, wraz z mężem Danielem, są szczęśliwymi rodzicami małej Zuzi. Źródło: <https://pl.aletea.org>

○○○ BOŻE CIAŁO – UROCZYSTOŚĆ CIAŁA I KRWI PAŃSKIEJ ○○○

To dzień kochany przez Polaków. Chętnie budujemy ołtarze i dekorujemy trasę. Udajemy się na Eucharystię, aby oddać hołd Chrystusowi w sposób oficjalny, publiczny. Dzień ten jest dla nas okazją do osobistego wyznania wiary. Po przyjęciu Słowa i Boskiego Pokarmu idziemy wraz z innymi w procesji z Chrystusem, niesionym uroczysto po naszych drogach, wśród śpiewu pieśni eucharystycznych. Uroczystość Bożego Ciała przypada w pierwszy czwartek po niedzieli Trójcy Przenajświętszej. Należy do jednej z dziesięciu najważniejszych Uroczystości Kościoła katolickiego. Dlatego od wieków obchodzi się Oktawę tej Uroczystości. W czwartek po Uroczystości Bożego Ciała kończą się ośmiodniowe obchody ku czci Najświętszego Sakramentu. Po procesji i błogosławieństwie eucharystycznym kapłan błogosławi przyniesione przez wiernych wianki splecione z pierwszych kwiatów i ziół leczniczych. Lud wraz z kapłanem prosi Boga, aby swą wszechmocną opieką otaczał pola, łąki i lasy, strzegł przed zatruciem i zniszczeniem oraz pozwolił im wydać obfite owoce i plony.

Nasz udział w tych obchodach jest prawdziwym wyznaniem wiary i jeszcze bardziej jednoczy nas z naszym Panem Jezusem Chrystusem. Przyniesione wianki są symbolem ludzkiej pracy, którą uświęca zjednoczenie z Chrystusem Eucharystycznym. Oktawa Bożego Ciała jest szczególnym czasem łaski. Dlatego Kościół zachęca nas do tego, byśmy nie zmarnowali okazji do zdobycia tych łask i jak najpełniej z nich korzystali.

W Polsce po raz pierwszy wprowadzono Uroczystość Bożego Ciała w Diecezji Krakowskiej. Było to w 1320 roku. Śpiew Ewangelii przy czterech ołtarzach pojawia się w Diecezji Płockiej około 1430 roku. Kościół w Polsce w 1967 roku wprowadził nowe teksty procesji: teksty suplikacji, teksty Ewangelii związane z Eucharystią i orację kończącą. Błogosławieństwa Najświętszym Sakramentem można udzielać albo przy każdym ołtarzu, albo na zakończenie procesji. Uroczystość Bożego Ciała w religijności polskiej ma duże znaczenie. Trzeba podkreślić związek Eucharystii w tym dniu z całym Misterium zbawczym, paschalnym. Zakorzeniona nazwa Boże Ciało (choć Mszal Rzymski łączy Ciało i Krew Chrystusa) kładzie akcent na Boskość Chrystusa. (Adam Kaniuk)

